

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ

Η Εκκλησία μάς καλεί σήμερα να συναντήσουμε τον Χριστό ως ιατρό ψυχών και σωμάτων. Ο **Αποστόλος** μάς αποκαλύπτει τη δύναμη της χάριτος, που μεταμορφώνει τον άνθρωπο και τον ανασταίνει από την αμαρτία. Και το **Ευαγγέλιο** παρουσιάζει τον Παράλυτο να θεραπεύεται όχι μόνο σωματικά, αλλά και πνευματικά, με τον λόγο του Χριστού: «*Ἐγειρε καὶ περιπάτει*». Ἔτσι, η Ανάσταση γίνεται προσωπική εμπειρία, όταν ο άνθρωπος εμπιστεύεται τον Θεό και σηκώνεται σε μια νέα ζωή.

Α. Το Αποστολικό Ανάγνωσμα (Πράξ. 9, 32–42)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδα. Εὔρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα ὄνόματι Αἰνέαν, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰάται σε Ἰησοῦς Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ· καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδα καὶ Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὄνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῷ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδας τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτόν, παρακαλοῦντες μὴ ὀκνησαὶ διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶν, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος, θείς τὰ γόνατα προσηύξατο· καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν· Ταβιθά, ἀνάστηθι· ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν· φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐκείνες τις ἡμέρες, καθὼς ὁ Πέτρος περνούσε ἀπὸ ὅλα τα μέρη, κατέβηκε καὶ στους ἀγίους που κατοικούσαν στη Λύδδα. Εκεί βρήκε ἕναν ἄνθρωπο που λεγόταν Αἰνέας, ὁ οποίος ἦταν κατάκοιτος ἐδῶ καὶ ὀκτὼ χρόνια καὶ παράλυτος. Καὶ τοῦ εἶπε ὁ Πέτρος: «Αἰνέα, σε θεραπεύει ὁ Ἰησοῦς Χριστός· σήκω καὶ στρώσε τὸ κρεβάτι σου». Καὶ ἀμέσως σηκώθηκε. Τον εἶδαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Λύδδας καὶ τῆς Σάρωνος καὶ στράφηκαν στὸν Κύριο. Στὴν Ἰόππη υπήρχε μὴ μαθήτρια που λεγόταν Ταβιθά (που σημαίνει Δορκάς), ἡ οποία ἦταν γεμάτη καλὰ ἔργα καὶ ἐλεημοσύνες. Εκείνες τις ἡμέρες αρρώστησε καὶ πέθανε· τὴν ἐπλυναν καὶ τὴν ἔβαλαν σὲ ἕνα ἀνώγειο δωμάτιο. Ἐπειδὴ ἡ Λύδδα ἦταν κοντὰ στὴν Ἰόππη, οἱ μαθητὲς ἐστειλαν δύο ἄνδρες στὸν Πέτρο, παρακαλώντας τὸν νὰ ἐρθεῖ γρήγορα. Ὁ Πέτρος σηκώθηκε καὶ πῆγε μαζί τους. Ὅταν ἔφτασε, τὸν ἀνέβασαν στὸ ἀνώγειο, καὶ ὅλες οἱ χήρες στάθηκαν κοντὰ του κλαίγοντας καὶ δείχνοντάς του τὰ ρούχα που τοὺς εἶχε κάνει ἡ Δορκάς. Ὁ Πέτρος ἔβγαλε ὅλους ἔξω, γονάτισε καὶ προσευχήθηκε· ἐπειτὰ στράφηκε πρὸς τὸ σῶμα καὶ εἶπε: «Ταβιθά, σήκω». Καὶ ἐκεῖνη ἀνοῖξε τὰ μάτια τῆς καὶ, ὅταν εἶδε τὸν Πέτρο, σηκώθηκε. Τῆς ἔδωσε τὸ χεῖρι καὶ τὴν σήκωσε· καὶ ἀφοῦ κάλεσε τοὺς πιστοὺς καὶ τὴς χήρες, τὴν παρουσίασε ζωντανή. Τὸ γεγονός ἐγίνετο γνωστὸ σὲ ὅλη τὴν Ἰόππη, καὶ πολλοὶ πίστεψαν στὸν Κύριο».

B. Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Ιωάν. 5, 1–15)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῆ προβατικῆ κολυμβήθρα, ἣ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινε ἐν τῇ κολυμβήθρα καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιῆς ἐγένετο, ᾧ δὴποτε κατείχετο νοσήματι. Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα ὀκτῶ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῆ τὸ ὕδωρ βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν δὲ ᾧ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγειρε, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἤρην τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ θεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεσί σοι ἄραι τὸν κράβαττον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκείνός μοι εἶπεν· ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι· ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσε ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῆ.

Εκείνον τον καιρό, ήταν γιορτὴ των Ἰουδαίων καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβηκε στα Ἱεροσόλυμα. Εκεί, κοντὰ στην πύλη των προβάτων, υπήρχε μια κολυμβήθρα που λεγόταν Βηθεσδά καὶ εἶχε πέντε στοές. Σε αυτές βρισκόταν πλῆθος ἀρρώστων, που περιέμεναν τὴν κίνηση τοῦ νεροῦ· γιατί ἄγγελος κατέβαινε κατὰ καιροῦς καὶ τάραζε τὸ νερό, καὶ ὅποιος ἐμπαινε πρῶτος μετὰ τὴν ταραχὴν θεραπεύταν. Εκεί ἦταν ἕνας ἄνθρωπος που ἦταν ἀρρωστος τριάντα οκτῶ χρόνια. Ὁ Ἰησοῦς τον εἶδε καὶ, γνωρίζοντας τὴν κατάστασή του, του εἶπε· «Θέλεις νὰ γίνεις καλά;» Ὁ ἀρρωστος ἀπάντησε· «Κύριε, δὲν ἔχω ἄνθρωπο νὰ με βάλει στὴν κολυμβήθρα ὅταν ταραχτεῖ τὸ νερό». Ὁ Ἰησοῦς του λέει· «Σήκω, πάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ περπάτα». Καὶ ἀμέσως ἐγίνε καλά καὶ περπατούσε. Ἦταν ὅμως Σάββατο, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι του εἶπαν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σηκώνει τὸ κρεβάτι του. Εκείνος ἀπάντησε ὅτι αὐτός που τον θεράπευσε του το εἶπε. Ἀργότερα ὁ Ἰησοῦς τον βρῆκε στο ναό καὶ του εἶπε· «Να, ἐγίνες καλά· ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα μὴ ἀμαρτάνεις, γιὰ νὰ μὴ σου συμβεῖ κάτι χειρότερο». Καὶ ὁ ἄνθρωπος πῆγε καὶ εἶπε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν Αὐτός που τον θεράπευσε».

